WASHINGTON D C

1893—1973 80 років Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5837

РІК LXXX. Ч. 174. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 20-го ВЕРЕСНЯ 1973 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, SEPTEMBER 20, 1973 No. 174 VOL. LXXX.

ПОВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ ДРУГОГО СКВУ

1. Другий Світовий Конгрес Вільних Українців відбудеться в днях від 1 - 4 листопада 1973 р. в Торонті, Канада. Усі наради Другого Конгресу СКВУ, включно з конгресовим бенкетом, відбуватимуться у приміщеннях готелю Four Seasons - Sheraton Hotel, 123 Queen St. W., Toronto 1, Ontario, Canada, тел.: (416) 361-1000. Святкове відкриття Конгресу відбудеться в четвер, 1 листопада ц.р., о год. 7-ій увечорі.

2. У суботу, 3 листопада ц.р., в тому ж самому готелі в залі Grand Ballroom о год. 6:30 увечорі буде Конгресовий бенкет і баль. Квитки вступу — $25.00.

3. На закінчення Другого СКВУ відбудеться в найбільшій залі Торонта (16,000 місць) — Maple Leaf Gardens, 60 Carlton St. — в неділю, 4 листопада, о год. 11:30 перед полуднем (до год. 3-ої по полудні) Всенародна Маніфестація. У її програмі: святковий апель українських молодечих організацій; Соборний Молебен, який відправлять ВПреосв. Владики Українських Церков; промова Джона Діффенбейкера; концерт з участю Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка з Детройту і хорових та танцювальних мистецьких ансамблів молодечих організацій МУНО, ОДУМ, і СУМ з Торонта.

Квитки вступу на цю Всенародну Маніфестацію у залі Maple Leaf Gardens будуть: 8.00, 6.00, 4.00 і 2.00 доляри для дорослих осіб, а 1.00 дол. для членів молодечих організацій і шкільної молоді та дітвори.

Квитки на бенкет і баль та на Всенародну Маніфестацію можна набувати в українських книгарнях і кредитівках в Торонті, або в Канцелярії Організаційної Комісії Другого СКВУ (адреса внизу) після надіслання докладного замовлення квитків і чека чи „моні ордеру" на заплату за замовлені квитки, які буде можна відібрати в Канцелярії Організаційної Комісії при реєстрації, або в день даної імпрези при касі.

4. На Другий СКВУ визначують проводи поодиноких організацій своїх делегатів за таким ключем: Крайові Центральні Репрезентації (як, напр., УККА, КУК, СУОА і т. п.) — по 15 делегатів; Світові міжкрайові об'єднання (як, напр., СФУЖО, ЦеСУС, СУМ, Пласт, ОДУМ, НТШ, УВАН тощо) — по 5 делегатів; Крайові громадські організації (їхні централі) — по 3 делегати. Списки своїх делегатів (повні імена і прізвища та докладні їхні адреси) повинні поодинокі організації усіх трьох названих груп якнайскоріше зголосити до Канцелярії Організаційної Комісії в Торонті.

5. Конгресова оплата від одного делегата становить 40.00 дол. і включає вже реєстраційну оплату, оплату за два полуденки (в п'ятницю і суботу, 2 і 3 листопада), оплату за Конгресовий бенкет і баль в суботу, 3 листопада, та заплату за квиток вступу на Всенародну Маніфестацію в неділю, 4 листопада.

6. Українські громадяни, що не є почесними гістьми Конгресу, ані членами керівних органів СКВУ, ані делегатами на Другий Конгрес, можуть бути гістьми Другого СКВУ. Конгресова реєстраційна оплата для гостей — 10.00 дол.

7. Організаційна Комісія Другого СКВУ може поробити резервації в готелях для тих делегатів і гостей Конгресу, які найдалі до 10 жовтня ц.р. зголосяться в цій справі до Канцелярії Організаційної Комісії в Торонті. Ціни готелевих кімнат, де відбуватиметься Конгрес, є по 21.00, 25.00, і 29.00 дол. за одну особу в кімнаті, а 27.00, 31.00 і 35.00 за дві особи в кімнаті. Для тих, які зголосяться до 10 жовтня ц.р., постараємося зарезервувати кімнати у готелі, де відбуватиметься Конгрес. Спізнені зголошення на готелеві кімнати постараємося полагодити в сусідніх готелях. Тому, що кількість учасників Конгресу мусить бути обмежена, прохаємо тих, що бажають взяти участь в Другому СКВУ, як також користати з готелевих кімнат, прислати свої зголошення та замовлення готелевих кімнат якнайраніше, подаючи кількість осіб, щоб ми могли їм зараз вислати формулярі замовлень готелевих кімнат.

8. У всіх організаційних справах Другого СКВУ прохаємо звертатися до Канцелярії Організаційної Комісії в Торонті. Адреса Канцелярії: 105 A Edwin Avenue, Toronto, Ont., Canada, тел.: (416) 533-9318.

Всі поштові посилки прохаємо висилати на адресу: World Congress of Free Ukrainians, P.O. Box 348, Station "D", Toronto M6P 3J9, Ont., Canada.

Торонто, 15 вересня 1973 р.

За Організаційну Комісію Другого СКВУ:
Микола Плавюк, голова

МКО відбув наради

Ню Йорк (МД). — В суботу і неділю, 15 і 16-го вересня, тут в приміщенні Українського Інституту Америки відбулися чергові наради Міжкрайового Координаційного Осередку (МКО) церковно-мирянських і громадських установ і організацій за помісність і патріярхальне завершення Української Католицької Церкви. МКО був створений на конференції в Торонті 2-3-го червня ц.р. з метою підготови Конгресу Українських Католицьких Мирян для організаційного завершення мирянського руху. Досі відбуто вже дві наради МКО, одну в Детройті і другу в Торонті, та проведено деяку підготову до відбуття запланованого Конгресу.

Нарадами в Ню Йорку проводив голова Ради Мирян МКО д-р Ю. Пелех і в них взяло участь 12 членів Тимчасової Ради Мирян та Виконавчого Секретаріяту: д-р Ю. Гордиловський, ред. М. Денисюк, пані Олександра Ковальська, д-р М. Кушпета, проф. д-р Василь Маркусь (голова Виконавчого Секретаріяту), ред. М. Панасюк та деякі учасники торонтських конференцій: інж. Р. Бігун, д-р Ол. Білик, І. Лещишин, пані Любослава Шандра і референт зв'язків Ради ЗСА д-р Степан Ворох. У першій сесії нарад взяли участь гості від Світового і Крайового Товариства за патріярхальний устрій УКЦ під проводом їх голів д-ра Володимира Пушкаря та д-ра Мирослава Навроцького: д-р В. Барусевич — голова Ради Мирян, д-р В. Вачінський, ред. М. Галів, д-р З. Гіль, д-р Я. Миндюк, ред. В. Пасічняк, дир. Я. Пастушенко, пані С. Піддубчишин, інж. С. Процик, д-р В. Процюк та інші. Під час нарад обмірковувано можливість завершення організаційної структури мирянського руху на світову скалю, відбувши наміченний Конгрес Мирян. Під час нарад проведено вперше діялог між представниками Т-ва за патріярхальний устрій та Ради українських організацій ЗСА за патріярхат. У висліді цієї дискусії і діялогу керівні органи МКО в заключних нарадах ствердили, що ще немає сприятливої атмосфери для відбуття наміченого Світового Конгресу Мирян, який міг би відбутися тільки при зговоренні існуючих мирянських організацій за благословенням Ієрархії УКЦеркви.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ ПЕРЕВОДИТЬ ПЕРЕВІРКУ СТАНУ І ДІЛОВОДСТВА УНС

Джерзі Сіті. — Цього тижня тут у приміщеннях Головної Канцелярії Українського Народного Союзу відбувається передбачена статутом перевірка діловодства та організаційного стану цієї великої установи. Перевірку переводить обрана Конвенцією Головна Контрольна Комісія в складі: мгр Іван Геврик — голова, мгр Іван Винник — заступник голови (до речі — вчорашнє повідомлення про призначення делегатів УНС із ЗСА і Канади на Другий Світовий Конгрес Вільних Українців слід доповнити, що мгр Іван Винник входить у склад делегації УККА разом з гол. предсідником Йосипом Лисогором, мгр Уляною Дячук та ред. А. Драганом), проф. д-р Богдан Гнатюк і д-р Іван Скальчук — секретарі та д-р Михайло Данилюк — член Комісії. Контрольна Комісія перевіряє діловодство і стан та активність усіх відділів: касового, рекордового, організаційного і видавничого, як також Союзівку. Вислід перевірки та свої ствердження і рекомендації Контрольна Комісія предложить черговій Конвенції УНСоюзу, що має відбутися в травні наступного 1974 року у Філядельфії.

Головна Контрольна Комісія УНС при праці. Сидять (зліва): д-р Іван Скальчук, проф. д-р Богдан Гнатюк, мгр Іван Геврик, мгр Іван Винник та д-р Михайло Данилюк.

ПОЧАЛАСЯ 28-МА СЕСІЯ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ. НІМЕЦЬКІ ДЕРЖАВИ І БАГАМА ПРИЙНЯТІ В ЧЛЕНИ ОН

Об'єднані Нації, Ню Йорк. — У пополудневих годинах 18 вересня почала свою працю 28-ма сесія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй з участю делегатів 130 держав. Наради відкрив президент попередньої сесії, голова польської делегації Станіслав Трепчинський. Вітаючи делегатів на сесії він підкреслив „перемогу" у світі ідеї „мирного співіснування", що сталося з ініціятиви блоку соціялістичних держав, а що в його опінії являється „історичне переломовою подією". С. Трепчинський звернув увагу також на те, що серед приявних вперше є офіційні представники Німецької Федеральної Республіки та Німецької Демократичної Республіки та новоприйнятої Багамської республіки, що їх генеральна Асамблея має прийняти в члени ОН. Уступаючий президент відзначив також „трагічну подію", якої свідком став цілий світ у зв'язку з військовою революцією в Чіле та ліквідацією там „демократичного обраного уряду", що привело до смерти чілійського президента С. Альєнде, „справжнього речника свого народу". Великі надії подає, говорив С. Трепчинський, Європейська конференція для справ безпеки, яка розпочала в Женеві другу фазу своїх нарад того ж дня, коли відкрилися наради Генеральної Асамблеї ОН.

Перший день нарад Генеральної Асамблеї був обмежений до вибору чергового президента Асамблеї та формального прийняття в члени ОН обох німецьких держав і Багами. У зв'язку з тим, що на цій сесії керівництво за черговою припадає державам Латинської Америки, вони поставили кандидатуру го-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Сенатська комісія дала згоду на номінацію Кіссінджера

Вашингтон. — У вівторок, 18-го вересня, Сенатська комісія для закордонних справ проголосувала свою згоду на номінацію Генрі Кіссінджера на пост державного секретаря. 16 сенаторів голосувало „за" а один „проти". Проти цієї номінації голосував демократичний сенатор Джордж МекГоверн, але він зазначив, що його негативний голос був „символічним свідченням" його опозиції до ролі, яку відіграв Кіссінджер у сформуванні американської політики щодо Індокитаю та Бангладешу. Сподіваються, що пленум Сенату затвердить Кіссінджера на пост державного секретаря в кінці цього тижня. Якщо це станеться, то в понеділок, 24-го вересня, Кіссінджер виступатиме перед Генеральною Асамблеєю Об'єднаних Націй.

Крім своєї згоди на номінацію Кіссінджера, Сенатська комісія також проголосувала встановити більш ефективну контролю над інсталяцією підслухових апаратів до телефонів осіб, яких розмови можуть пошкодити безпеці країни. Комісія протягом останніх кількох тижнів розглядала, між іншим, також ролю Кіссінджера в справі інсталяції підслухових апаратів до телефонів 17-ох урядовців та журналістів у 1969-му, 1970-му та 1971-му роках. Комісія постановила, що його причетність до цієї справи не була аж така, щоб перекреслити номінацію на пост державного секретаря. Крім того, сен. Джей. В. Фулбрайт, голова цієї сенатської комісії, заявив, що в приватній розмові Кіссінджер сказав йому, що він у принципі є проти інсталяції підслухових апаратів, а дав би свою згоду на інсталяцію тих апаратів тільки у випадках, коли існувала б дуже серйозна загроза для безпеки країни.

Відбудеться конференція присвячена Дмитрові Донцову

Ню Йорк. — Заходами Академічного Товариства „Зарево" та Сеньйорату ТУСМ в приміщенні Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця, Ню Йорку, відбудеться 29 вересня конференція, присвячена діяльності та творчості д-ра Дмитра Донцова. Передбачені доповіді і дискусія на такі теми:

„Історичні погляди Дмитра Донцова" — д-р Марко Антонович;

„Вплив Дмитра Донцова на українське студентство 20-х і 30-х років" — мгр Микола Кравчук;

„Ідеологія чинного націоналізму Дмитра Донцова — д-р Михайло Сосновський;

„Дмитро Донцов — ланка в українському визвольному процесі — Ярослав Гайвас.

Конференцію вестимуть: проф. Петро Голубенко та проф. д-р Василь Калинович. Початок конференції год. 6 вечора.

В Женеві розпочалися наради Европейської конференції

Женева. — Друга фаза нарад Европейської конференції для справ безпеки почалася в Женеві з участю представників 35 держав. Ця друга фаза має мати згідно з пляном виключно діловий характер, працюватиме комісіями над окремими проблемами та приготує проєкт політичної платформи, на якому погодилися б всі европейські держави, підписуючи загальноевропейський договір в справі безпеки та співпраці. Вже з першим днем нарад совєтські делегати почали натиск на те, щоб приспішити темпо нарад і в цей спосіб уможливити відбуття третьої фази Европейської конференції, яка б таку остаточну платформу ствердила. Західні держави вважають, що совєтський плян не реальний і що не існують передумови для досягнення погодження в такому скорому часі, хіба, що були б прийняті совєтські умови. Для західних делегацій важливою є справа узгіднення питання вільного обміну людей і ідей між Сходом і Заходом, чому виразно противиться СССР, вважаючи, що в цей спосіб Захід прагне вести підривну протисовєтську ідеологічну боротьбу. Додатково американська делегація вимагає розмов на тему обмеження військових збросєнь, в першій мірі щодо атомової зброї. Згоджуючися на концепцію обміну ідеями і людьми, совєтська сторона вже поставила ряд таких передумов, при яких ця концепція є без практичного значення. Згідно з совєтською інтерпретацією, в декларації на цю тему мусить бути виразно вказано, що такий вільний обмін може відбуватися тільки в рямках, передбачених законами і звичаями стосовної країни, яка зберігає в цьому випадку суверенні права вирішувати ці питання. Іншими словами, СССР вимагає від Заходу погодження, що всякий вільний обмін ідеями з совєтським блоком мусить бути наперед апробований совєтськими чинниками. Інші питання на порядку дня до вирішення, це доктрина Брежнєва, яку західні держави хочуть принципіяльно обмежити, а також питання можливої зміни кордонів в майбутньому мирним шляхом.

Ню Йорк започаткував осінню кампанію за збільшення УНСоюзу

Ню Йорк. — Минулої п'ятниці, 14-го вересня 1973 р., тут, в приміщенні Товариства „Дністер", 361-го Відділу Українського Народного Союзу, відбулися перші в започаткованій ряд осінні організаційні збори місцевої союзової Округи. В зборах узяли участь представники більшости Відділів Округи, члени Окружної Управи та члени Екзекутиви в особах пп. И. Лисогора, Марії Душник і д-ра Я. Падоха, головний контролер Іван Винник і обласний організатор В. Оріховський. Зборами проводив, на прохання голови д-ра Івана Флиса, член Окружної Управи д-р Василь Палідвор. Відкриваючи збори, д-р Палідвор привітав приявного голову одного з місцевих Відділів УНСоюзу, відомого письменника Івана Керницького - Ікера, з нагоди його подвійного ювилею: 60-річчя та 40-річчя письменницького виступу. Прийнято протокол написаний і прочитаний секретарем Округи Миколою Хоманчуком й до слова запрошено головних урядовців, названих. Головний предсідник И. Лисогір з'ясував загальний стан УНСоюзу, підкреслюючи його здоров'я фінансову основу, велику ролю видаваного великим коштом найстаршого українського щоденника „Свобода", яка саме закінчує своє 80-річчя, визначне значення, зокрема для нашої молоді, „Союзівки" з її курсами українознавства та дитячими таборами й загально крайовими чи й між-

(Закінчення на стор 3-ій)

Одинадцять громад матимуть з кінцем цього тижня організаційні збори УНС

Джерзі Сіті. — Цієї п'ятниці, суботи і неділі одинадцять громад матимуть організаційні збори УНСоюзу в програмі теперішньої передконвенційної і ювілейної кампанії.

В п'ятницю, 21 вересня, ц. р. відбудуться окружні організаційні збори УНС в Чікаго, в домі УНСоюзу при 845 Норт Вестерн авеню о год. 7.30 вечора. В Піттсбурґу в Українськім Народнім Домі при 1115 Е. Карсон вул. на Савт Сайд, початок о год. 7.30 вечора. В Джерзі Сіті в Українськім Народнім Домі при Фліт і Окленд евенях о год. 7.30 вечора.

В суботу, 22 вересня збори відбудуться: в Клівленді-Пармі в залі церкви св. Йосафата при 5720 Стейт Ровд, о год. 7 вечора; в Детройті в Українськім Народнім Домі при 4655 Мартин вул. о год. 7 вечора; в Ньюарку-Ірвінґтоні, в Українськім Народнім Домі при 140 Проспект евеню о год. 6 веч.; у Бресляв, Па., в Американсько - Українськім Клюбі при 566 Фелов евеню (Округи з осідком у Вілкс Беррі), поч. год. 6 вечора; Елмайра Гайтс, Н. И. в Українсько - Американськім Клюбі при 156 Горсгед вул. (округа Ютицька), поч. год. 2 по пол.

В неділю 23-го вересня будуть збори в Балтиморі, в „Самопомочі" при 239 Савт Бродвей, поч. год. 4 по полудні та в Мінеаполісі в Українськім Народнім Домі при 28-2 вулиця, поч. о 4 год. по пол.

Збори в Балтиморі будуть

ДІФЕНБЕЙКЕР ПРОПОНУЄ УРЯДОВИЙ ПРОТЕСТ КАНАДИ ПРОТИ ПЕРЕСЛІДУВАНЬ В УКРАЇНІ

Оттава, Канада. — Джон Діфенбейкер, колишній прем'єр Канади, зголосив 12-го вересня в Палаті Послів формальний внесок, „Щоб на вимогу Палати Послів Прем'єр-Міністер вніс до СССР в імені народу Канади особистий протест, осуджуючи несправедливе й нелюдське переслідування, яке ведеться в СССР, в Балтійських краях і в Україні проти сотон осіб за ніщо інше, як за те що вони виступили в обороні свободи слова, а зокрема проти тиранських метод, які стосуються проти великого вченого д-ра Андрея Сахарова і проти нобелівського лавреата літератури Олександра А. Солженіцина".

Джон Діфенбейкер

Хоч цей внесок не перейшов за браком формальної одноголосности всіх послів Палати Послів в Оттаві, підкреслив, що „бувший консервативний прем'єр Канади (Дж. Діфенбейкер), який віднині зі своїх міжнародних виступів в обороні прав Украйни від совєтських режимов, зазначив, що сьогоднішній уряд Совєтського Союзу порушує більше нехтує принципами Хартії Об'єднаних Націй, стосуючи нові репресії, які нагадують терор під час панування Сталіна".

Джон Діфенбейкер, як уже поінформовано, буде головним промовцем на Другому Конгресі Вільних Українців під час Всенародної Маніфестації в неділю, 4-го листопада ц.р.

Вимогу Стендінг Ордер 43, це спричинилось до виступу прем'єр-міністра Канади П. Е. Трудо, який між іншим сказав, що „Теперішній уряд Канади, завдяки своїм заходам перед урядом СССР, зробив більше для поєднання роз'єднаних родин і справедливости для народів Совєтського Союзу ніж уряд жнескодавця при допомозі того роду заяв".

У щоденнику "Winnipeg Free Press" з 13 вересня ц.р., Пол Джексон, обширно реферуючи про ці виступи в

Д-р Зенон Матківський найменований шефом хірургії в шпиталі в Юніон

Юніон, Н.Дж. — Екзекутивний директор Меморіял Дженерал Госпітал в Юніон повідомив про призначення д-ра Зенона Матківського, відомого нашого лікаря-громадянина і спортовця, на шефа хірургії у тому шпиталі. В пресовому повідомленні згаданого шпиталю сказано, що обов'язки д-ра Матківського на відповідальному пості шефа хірургії включають „нові ділянки хірургічного відділу, розвиток нової процедури і хірургічної техніки, як також поширення різних відділів хірургії в рямках шпиталю". В повідомленні дальше сказано, що д-р Матківський сам вважає за найважливішу мету в цьому часі розвиток нових ділянок судинної хірургії. У біографічних даних про д-ра З. Матківського в повідомленні сказано, що він закінчив Пенсильванійський Військовий Коледж, медичний знишкіл перейшов у Коледжі остеопатичної медицини у Філядельфії, а практику відбув у Массачусетському Остеопатичному Шпиталі в Бостоні й опісля був хірургічним резидентом в Черрі Гілл Медікал Сентер в Черрі Гілл, Н.Дж. Із Загальним Шпиталем в Юніон він має зв'язок від двох років. Повідомлення закінчується згадкою, що д-р Зенон Матківський має приватну лікарську практику в Шорт Гіллс в Ню Джерзі, де він і живе з дружиною Наталією та їхніми дітьми: Зеновію, Любою, Оленкою і Еріком.

д-р Зенон Матківський

Проф. д-р Вол. Петришин доповідав на З'їзді Математиків

Ню Бронсвік. — Департамент математики Ратгерського університету інформує, що на запрошення Комітету Вибору Доповідачів для крайових з'їздів Американського Математичного Товариства, на літньому з'їзді цього Товариства, що відбувся в Місулі, Монтана, в днях від 20 до 24-го серпня ц.р., д-р Володимир Петришин, професор математики на Ратгерському університеті, виголосив доповідь на тему: „Приблизно - розв'язувальні рівняння з A-властивими і Псевдо-A-властивими операторами". У своїй оглядній доповіді проф. Петришин пояснювали найновіші результати в теорії A-властивих і Псевдо-A-властивих операторів та вказав на їх застосування до конструктивного розв'язування лінійних і нелінійних рівнянь. Вищезгадані кляси операторів були введені в математичну літературу проф. Петришиним в 1967 р. і з цього часу стали предметом широких студій ряду математиків в Америці і закордоном, — сказано в повідомленні.

отримані із відзначенням 80-річчя „Свободи".

В згаданих зборах візьмуть участь члени Головного Екзекутивного Комітету УНС: гол. предсідник И. Лисогір, заст. гол. предсідника проф. І. Телюк, заст. гол. предсідника п. Марія Душник, заст. гол. предсідника і рекордовий секретар В. Сохан, головна касирка п. Уляна Дячук і гол. секретар д-р Я. Падох, як також обласний організатор і асистент організаційного відділу С. Гаврищ, гол. контролер д-р М. Данилюк, головні радні Тарас Шпікула, Мирон Куропась, Анатолій Дорошенко, Андрій Джула, Тарас Шмагала, д-р Богдан Футей, Євген Репета, Анна Гарас, Володимир Запаранюк та обласний організатор Василь Оріховський.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Тактичний маневр Москви

Якраз перед п'ятнадцяти роками попередник Л. Брежнєва Нікіта Хрущов у приступі щирости запевнив капіталістичний світ, що Москва готується цей світ „угробити". З таким відвертим твердженням Хрущов виступив, розраховуючи на скоре здійснення намічених Советським Союзом господарських плянів, при чому Хрущов надіявся, що вже при кінці 70-их років СССР економічно „випередить" З'єднані Стейти Америки. Життя, однак, насміялося над плянами і передбачуваннями Хрущова і таких його тодішніх дорадників та близьких співробітників, як М. Підгорний, А. Косигін, Л. Брежнєв. СССР не тільки не „перегнав" капіталістичного Заходу, а сам знайшовся у важких господарських клопотах і то такої міри, що цим власне співробітникам Хрущова, а в першій мірі його наслідникові Брежнєву, прийшлося простягнути на Захід руку за допомогою, щоб рятувати країну перед катастрофою.

Упродовж останніх двох років цілий світ є свідком посиленої „мирної офензиви" СССР, уряд якого несподівано став речником політичного відпруження. Советська преса і радіо переповнені миролюбними заявами і деклараціями, а своє завершення ця кампанія знайшла в ЗСА з відвідинами Л. Брежнєва. У висліді, навіть на Заході почали застановлятися над тим, чи справді „щось" не змінилося на Кремлі і чи справді не настала „нова доба" у міжнародних відносинах, а в першій мірі у відносинах між ЗСА та СССР.

Аж ненадійно до загального відома дісталися інформації про нараду комуністичних лідерів, на якій Брежнєв напередодні свого виїзду до ЗСА запевнив своїх сопартійців, що йому не йдеться про ніяке відпруження, а про передишку на 10-15 років, бо стільки часу потрібно Советському Союзові, щоб зрівняти свої економічні і військові сили із Заходом. Більше того, він на цій нараді заявив, що за його пляном для розбудови сили СССР і советського бльоку мають причинитися західні держави, в тому й ЗСА. Щоб таку допомогу дістати, треба було рішитися на тактичну зміну на відтинку зовнішньої советської політики, достосовуючи її до бажань і сподівань Заходу. Іншими словами, голосно реклямована „нова советська політика" відпруження і миру насправді не є ніякою новістю, а тільки намаганням з допомогою тактичних маневрів вийти з внутрішніх труднощів та створити кращі передумови для дальшого наступу.

Американські і британські чинники ствердили автентичність цих інформацій про того роду тактичну гру Брежнєва. Остається тільки відкритим питання, чи західні уряди, а в першій мірі ЗСА, пороблять з цього для себе і своїх держав належні висновки.

Патріярша облуда

Відповіді московського патріярха Пімена на поставлені йому представниками Світової Ради Церков у Женеві закиди, що він, як патріярх, і провід очолюваної ним Русскої Православної Церкви не реагують на наявні в Советському Союзі суспільні несправедливості і промовчують важке становище інакшедумаючих, в тому числі й віруючих людей в СССР, можуть бути клясичним прикладом того, до якого рабства може дійти, з одного боку навіть така установа, як велика Церква в умовах тоталітарної комуністичної деспотії, і з другого боку, до якої неправди а то й облуди мусить вдаватися офіційний голова існуючої під суворою контролею режиму в Советському Союзі християнської Церкви.

Патріярх Пімен заперечив у своїх відповідях наявність будь-якої несправедливости в СССР, стверджуючи, що наявні сьогодні в різних країнах західнього світу суспільні і расові несправедливості цілком... неможливі в Советському Союзі. Що більше, він, як найвищий достойник Російської Православної Церкви відважився заявляти, що в Советському Союзі немає ні багатих, ні бідних, ні упривілейованих, ні переслідуваних" і що кожен советський громадянин має „широкі й рівні права".

Виступив московський патріярх з такими заявами і ствердженнями, в час, коли найбільше авторитетні уми й представники російської духовости акад. А. Сахаров, письменник А. Солженіцин, історик А. Амальрік та багато інших, як і репрезентанти поневолених Москвою націй стверджують і доказують понад усякий сумнів, що з погляду на людську і громадську свободи Советський Союз є найбільше відсталою кріпосницькою країною в світі, гіршою як режими в колоніяльних країнах, що в СССР ще й досі дискриміновані щодо своїх прав такі численні верстви населення, як селянство, і що навіть в капіталістичних країнах немає такої експлуатації населення, людей і народів, новою паразитарною кляєою — партійною і режимною бюрократією як в СССР. Єдиний, що цього не бачить і чи й не може бачити — це московський патріярх, упривілейований до речі так же само, як паразити, з кремлівської кліки і її намісники та наганячі. Для патріярха Пімена залишається цілком „невідомою" доля соток і тисяч советських громадян запроторених за свої переконання у в'язниці, концтабори і психіятричні катівні.

Що більше, патріярх Пімен заперечив можливість будь - якої несправедливости в найважчий для історії очолюваної ним Православної Церкви період, в той час, коли й далі віруючі тієї Церкви обмежені у своїх релігійних віруваннях і переконаннях, коли й далі замикаються церкви й обмежується виховання нових священиків, в час, коли українські католики цілком позбавлені можливости мати свою рідну Церкву, своїх священиків і єпископів, коли і священики й вірні цієї й інших Церков, таких як євангельські, караються по тюрмах і концтаборах СССР.

Справді ж таки — немає меж ні краю в умовах комуністичної деспотії для неправди й облуги.

ПАТРІОТИЗМ І ПОЛІТИЧНА СВОБОДА

Перпінян, Франція. — Два молоді історики — англієць Вичард Кремптон та німець Гельмут Бляй майже одночасно зробили відкриття великої політичної ваги. Кремптон знайшов в британському державному архіві (Паблік Рекорд Офіс) листування між англійським консулем Гайнрихом Ангстом в Цюріху (Швайцарія) та провідником німецької Соціялдемократії Авґустом Бебелем (помер 1913 р.). Г. Бляй відкрив листування Бебеля з Анґстом в Цюріху, в Центральній Бібліотеці. Англійський дослідник опублікував статтю про свою знахідку в місячнику „Гісторі", Лондон, червень 1973 р. Бляй написав книгу — „Бебель і стратегія запобігти війні", яка має незабаром вийти з друкарні в Гамбурзі.

Членові німецького парляменту (Райхстаґ) у Берліні, Бебелеві, було відомо, які величезні кошти призначав німецький уряд, за згодою більшости парляменту, на військо і на фльоту. Балакучий кайзер Вільгельм II хвалився, що Німеччина мусить створити таку сильну фльоту, як Великобританія, яка була тоді „володаркою на морях". У військових колах Німеччини особливо турбувалися в той час союзом між Англією та Францією з р. 1907 (Ентенте Кордіялє — сердечна згода). З царською Росією Франція мала союз уже від кінця 19 віку. Тому серед німецьких мілітаристів була популярна думка про „Попереджуючу (превентивну) війну". В Берліні вийшла 1912-го р. книга генерала Бернгарді — „Дер превентіве кріґ". Автор доказує, що слід почати війну, заки Німеччина має перевагу над своїми сусідами, бо пізніше, коли вони озброяться, то Німеччина буде в війні розбита.

Знавши пляни і настрої німецького уряду, над яким берлінський парлямент не мав контролі, Бебель уважав за свою повинність попередити англійський уряд про загрозу війни збоку Німеччини. Мабуть чув Бебель від німецьких міністрів про плян знищити несподіваним нападом, або примусити до здачі англійську фльоту, як це зробили англійці, напавши на фльоту Данії 1807 року.

Бебель не хотів війни між европейськими великодержавами і боявся перемоги Німеччини кайзера Вільгельма над демократичними країнами — Англією та Францією. Тому в листах до консула Анґста, які були переслані до британського міністра закордонних справ Едварда Грея, Бебель радив, щоб англійський уряд державсвої військові сили напоготові. Він повідомив уряд Великобританії про готування Німеччини до війни: адмірал Тірпіц вишколював 300 тисяч моряків для воєнної фльоти, а солдати піхоти мусіли відбувати муштру на 4 години довше щодня. В цій ситуації, писав Бебель, „демократії обох націй (Англії та Німеччини) мусіли б стояти разом".

Режим безвідповідальної монархії, яка була в той час у Німеччині, Бебель описав у листах до британського консула в Цюріху в найчорніших барвах і свій погляд на той режим висловив у розмові з Анґстом: „Реформувати Прусію неможливо". Треба пам'ятати, що Прусія займала дві треті території Німеччини, пруський король із роду Гогенцолернів був також імператором Німеччини. В Прусії владу мала шляхта. Монархи німецької імперії (від 1871 р.) були підпорою реакційних режимів в Европі. Бебель казав консулеві Анґстові, що він не має надій на зміну режиму абсолютизму в Німеччині на лад конституційний, парляментарний, поки на чолі німецької імперії стояли Гогенцолерни: „Гогенцолерни не зміняться і не можуть змінитися".

Історик Кремптон, аналізуючи листи Бебеля до англійського уряду (через консула Анґста — швайцарця), прийшов до висновку, що Бебель бажав військового зміцнення західніх демократичних держав, бо тоді німецька аґресія завершилася б поразкою Німеччини. Бебель боявся перемоги реакційного німецького уряду в війні, бо абсолютизм Вільгельма II міг би ще зміцнитися.

Історик Бляй робить інший висновок: на його думку, Бебель своїми порадами англійцям — не занедбувати своєї військової сили — хотів вплинути на воєнні заміри німецьких мілітаристів, бо тоді вони не відважилися б почати війну проти сильно озброєної Англії.

Однак Перша світова війна прийшла через рік після смерти Бебеля. Вільгельм II проголосив війну Франції і Росії 1914 року і післав своє військо проти невтральної Бельгії. Це дало формальну причину англійському урядові почати війну проти Німеччини. Ніхто не може сказати, яка була б позиція Бебеля, коли Німеччина опинилася в війні проти демократичних держав — Франції та Великобританії, що були в союзі з найбільш реакційною країною — Росією царя Миколи II.

Листування Бебеля з представником англійського уряду в Швайцарії має вагу як ілюстрація того, що демократичний лад зміцнює патріотизм народу і, навпаки, самодержавний і диктаторський режим викликає у громадян настрої „пораженські" для уряду своєї країни. Таких прикладів багато є в історії різних народів.

Так, на початку 17 віку жив у Москві освічений англієць Джіль Флетчер. Він, вернувшися додому, видав книгу про Московську державу. В тій книзі Флетчер писав, що населення Московщини було так пригноблене військом і поліцією, що не мало надії на поліпшення свого життя і сподівалося, що буде війна і чужа влада визволить цих людей із того тяжкого рабства. Слід згадати, що уряд царської Росії почув себе ображеним книгою Флетчера. Коли 1848 р. в Москві надруковано переклад книги Флетчера в „Чтениях Московского общества истории и древностей", то цей журнал закрито і редактора — українця Осипа Бодлянського покарано. Та на тому не кінець: в СССР книга Флетчера є під забороною, а „Большая Советская Енциклопедия" називає автора „клеветником"...

Згадаймо факти інші: коли сусідні німецькі держави почали війну проти революційної Франції в кінці 18 віку, то в різних країнах Европи було багато демократів - республіканців, що бажали перемоги французів над реакційними режимами своїх країн. До Наполеона I мали симпатії визначні німці: філософ Гегель, композитор Бетговен і багато інших.

Російські демократи раділи поразкою царського війська в війні з Японією (1903-1905 р.), а за Першої світової війни „пораженство" в Росії було дуже поширене, бо від неуспіхів царського уряду ждали вибуху революції.

За Другої світової війни волелюбні німці не бажали перемоги тирана - Гітлера. Тому було кілька спроб убити диктатора, а найбільш відомий замах був 20 липня 1944 р., коли граф Штауффенберг підклав бомбу під стіл в канцелярії, де відбував Гітлер нараду з своїм штабом.

У війську іншої диктаторської держави, що була в війні з Німеччиною, були свої „пораженці": генерал Власов, що попав у полон до німців, пробував створити Російську Освободительну Армію (РОА).

Прагнення до політичної свободи об'єднало громадян Великобританії за Другої світової війни, коли Гітлер захопив був майже всі країни західньої Европи й Англія залишилась сама на своєму острові. Тільки вороги демократичного ладу — англійські фашисти на чолі з Освалдом Мозлі та комуністи (між 1939-1941 р.) мали прихильність до Гітлера. За це провідників фашизму й комунізму в Англії уряд звелів арештувати.

Viator

В. Шандор

ДЕКЛЯРАЦІЯ В СПРАВІ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Доля не завжди була ласкава для українського народу. Вона уможливила ворогам розділити його державну територію між собою й панувати над нею вже понад чверть тисячоліття. Не зважаючи на такий стан, український нарід на всіх своїх землях розвинув і зберіг вийнятково сильні соборно - державні риси. В умовах чужої окупації й терору українці при кожній сприятливій нагоді виявляли свою волю належати до одної незалежної держави з Києвом у проводі. Так було й у випадку Карпатської України.

Вислід II світової війни цілковито змінив рівновагу сил в Европі в користь Советського Союзу. Чехословацько - советським договором з 1945 р. Карпатська Україна була приєднана до України. Тим самим дісталася в орбіту СССР.

В тому часі національні групи сусідніх народів, як чехословацька й мадярська у співпраці з польською, висувають у вільному світі свої претенсії на територію Карпатської України. Для підсилення своїх позицій, покликаються на аргументи історичного, міжнароднoправного й конституційного порядку, як також подають сам договір про приєднання краю до України у невірній історичній та правній інтерпретації. Свої акції для повного приєднання краю до їх держави ведуть і на міжнародному форумі, чим загрожують соборно - державним інтересам української нації. Історія свідчить, що вороги української державности завжди знаходили між собою спільну мову та виступали солідарно проти України.

В подібній ситуації знаходиться і Західня Україна, на яку поляки рівнож висувають свої претенсії. Солідарність протиукраїнських інтересів поляків у вільному світі й тих у Польщі йде так далеко, що вони вже тепер спільно узгіднюють між собою стратегію на загарбання Західньої України на випадок змін у Центрально-Східній Европі. Ця узгіднена стратегія виявляється в тім, що в її змислі Польща повинна в слушний момент мілітарно вдарити на Західню Україну, не зважаючи на міжнародні договори й евентуальні міжнародні ґарантії, які б вона в той час мала.

Якщо брати під увагу мілітарну силу, то кожен із зацікавлених українською територією народів, має власну армію, яку може поставити проти України. В цім криється велика небезпека для соборно - державних інтересів України на випадок змін на Сході. Таке недомагання мусимо надолужити на міжнароднім форумі, де потрібно підтвердити наше становище та здобути прихильників для державної концепції соборної України.

Для тієї цілі карпатські Українці Америки й Канади на своєму з'їзді, скликаному Карпатським Союзом в ЗСА, прийняли відповідну Деклярацію, яку саме висилають українській пресі для опублікування та яка буде відповідно використана англійською мовою. Декляpація, яка була прийнята в приявності колишніх членів Уряду, Сойму і Представника Уряду в Празі, розглядає актуальні проблеми Карпатської України, як: Приєднання краю до України, чехословацькі й мадярські претенсії та проблему Пряшівської Руси й дає на них належну відповідь. В днях 22-23 вересня ц. р. відбудуться на оселі „Верховина" в Глен Спей зустріч закарпатців і загальні збори Карпатського Союзу, на яких підписаний виголосить доповідь на тему: Підстави Деклярації та її значення.

Якщо є правдивою засада, що ворог диктує, яку політику треба вести, то Деклярація карпатських українців появляється саме в слушний час. В попередніх статтях у „Свободі" ми вказали на посилену активність польсько - мадярського альянсу в Чикаґо щодо спільних польсько - мадярських кордонів. Проти ворожих псевдо - аргументів, мусимо поставити перед світом правду українського народу та його право жити власним життям у своїй незалежній державі. Український нарід має таке саме право на власне державне життя, яким користуються всі вільні народи світу.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

СОНЯШНА ЕНЕРГІЯ

Недавно відбулася в ЮНЕСКО в Парижі конвенція, в якій взяло участь 800 науковців, присвячена використанні соняшної енергії. Сонце, як відомо, це велетенський, природний термоядерний реактор, що безперервно випромінює світло й тепло, енергія яких дорівнює цифрі шістсот двадцять більйонів кіловат - годин на рік.

Геліоенергетика завжди привертала увагу інженерів та науковців, але, на жаль, вона досі не виросла ще з дитячого віку. Проф. Гаррі Люстік з Ню Йорк Сити університету дивиться на проблему майбутнього використання соняшної енергії доволі песимістично. На його думку, від часу, коли Аполлон вичалив свою „соняшну колісницю" в небесний простір, людство не зробило практично жадного поступу в напрямі використання соняшної енергії на більшу скалю. Її використання через нагрів води при допомозі дзеркальних поверхнь, зводиться здебільшого до погону помп, огрівання мешкальних приміщень та вирощування електричного струму. Але кошт паро-турбінних геліостанцій виявився тричі більший як кошт тієї самої потужности Дізелевих рушіїв.

Другою причиною малого зацікавлення соняшною енергією була достатня кількість нафтового пального у світі. У висліді — створилася парадоксальна ситуація, що недорозвинені країни найбільш зацікавлені у використанні соняшної енергії, не мали достатніх капіталів на ведення потрібних дослідів, а країни з високим технологічним розвитком не прив'язували ваги до джерела соняшної енергії, мавши досить нафти та чекаючи на дешеву нуклеарну енергію.

Але в 70-их роках енергетична ситуація змінилася діяметрально, бо навіть багата Америка почала відчувати брак нафти, а цілий світ став неждано на порозі енергетичної кризи. Ситуація скомплікувалася ще більше проблемою занечищення довкілля, джерелом якого виявилися термодинамічні пальні (газ, вугілля та нафта).

Для зменшення занечищення повітря продуктами їх спалення, започатковано будову скомплікованих устаткувань, що піднесло значно ціну електричної енергії, а всякі познаки вказують на те, що вона стане в найближчій майбутності ще дорожчою і невистачальною для зростаючих потреб людства. І в тім енергетичнім імпасі учені інженери звернули знову свою увагу в напрямі соняшної енергії та можливости її дешевшої експлуатації. Помислів і плянів виявилося дуже багато, але найбільш революційним та драматичним виявився задум професора П. Глязера з Кембридж, Масс., який пропонує, дослівно, випустити в орбіту Землі геліостанцію, що перетворювала б соняшну енергію на електричну та пересилала б її на Землю. Дещо скромніший плян використання соняшної енергії пропонують два професори з Массачутського університету — Норман Форд та Иосиф Кейн, а саме: огрівати соняшною енергією воду до 1,500 ступенів Цельзія та вирощувати з неї водень, який міг би заступити природний газ, якого припаси в світі поволі вичерпуються. На основі їх обчислень, поверхня величиною 2.1 квадратної милі могла б перетворити соняшну енергію на 1,000 мегаватів денно.

Інший шлях [illegible] соняшної енергії пропонує супружжя Майнелів з Осередку Оптичних Наук в Арізоні, замість дзеркал чи соняшних рефлекторів — вживати „селективні поверхні", що не відбивали б, але поглочува-

(Закінчення на стор. 3-ій)

В. Ласовський

ШТАМПОВАНА ГОЛОСЛОВНІСТЬ

ДО ДРУГОГО СКВУ

(4)

Намічення Президії Ради на перший час були спрямовані в двох напрямках. Згідно з опрацьованим Радою правильником, першим її завданням є ставати всіма доступними засобами в захист загроженої на рідних землях української культури. Відповідаючи цьому наміченню, рішено приступити до видання збірного твору в опрацюванні компетентних спеціялістів про знищування москвинами української духовости у всіх її галузях. Твір мав би бути названий „Чорна Книга" і стояти на академічному поземі з усіма познаками об'єктивного, наукового твору. Книжка мала б бути видана дуже дбайливо, англійською мовою з резюме в німецькій, французькій та еспанській мовах. Пляновано розіслати її до всіх важливіших бібліотек світу, до всіх університетів, до всіх урядів держав вільного світу, а врешті до всіх цивільних видніших особистостей в культурному світі.

Рада розписала обширні, з'ясовувальні листи до всіх наших найвищих духовних достойників, до всіх наших економічних установ, з проханням, допомоги у виданні цього твору, про значення якого либонь зайво говорити. Була надія з приходом пожертв розпочати вже перші кроки в підготові цього видання. У відповідь на ці листи Рада одержала тільки єдину відповідь... з відмовою. На решту листів відмова прийшла у формі гробової мовчанки.

Друге намічення це організація праці Ради, її референтур та допоміжного ділового осередку, для стимуляції та координації культуротворчих процесів діяспори.

Розпочато розбудову організаційної сітки Ради в усій діяспорі іменуванням крайових представників, які м. іншим мали б перевести в своїх країнах реєстрацію всіх культуротворчих індивідуальних і збірних одиниць. Мавши їх на обліку, можна б розпочати координаційну працю, взаємно комунікуючи їх для їхньої співпраці. Для прикладу, як саме така співпраця могла б виглядати, наведемо таку можливість. Є у нас слава Богу талановиті композитори. Є талановиті хореографи. Є балетні ансамблі. Є письменники. Але діяспора не спромоглася досі на поставу українського балетного твору на зразок „Пер Гінта" чи „Лебединого Озера" чи „Орфея у пеклі". Зведення вкупу наших мистців, при добрій волі, може увінчатися постанням вартісного хореографічного твору і виведенням його на сцени.

Ще приклад. Маємо декількох професійних фільмарів і декількох добрих аматорів фільмової камери. У більших скупченнях українців як ось в Ню Йорку, чи Торонто ,чи в Монтреалі театральні чи балетні ансамблі дають свої постави на значному мистецькому позимі. В самому тільки Ню Йорку театральний ансамбль під мистецьким проводом Л. Крушельницької може почванитися низкою вартісних постав. А балетний ансамбль Р. Прийми-Богачевської. А ансамбль народних танків під проводом Гензи чи Шмерековської... Маємо ж в економічно відсталих країнах, як ось Уругвай чи Параґвай чи Бразилії, більші скупчення наших людей, що їхні діти в не надто відрадних умовах ростуть і черпають з дуже примітивних і кількісно бідних показів нашого народного танку чи аматорських театральних вистав свою національну снагу і тягу до рідної культури. А все ж, за відомостями з преси, молодші покоління вже вирослі в тамошніх умовах, держаться українства і прагнуть його ліпше збагнути пізнанням кращих зразків батьківщизняної культури.

І ось напрошується думка, а що, коли б отак зафільмувати нашим фільмарам значніші виступи наших ансамблів, покази творчости наших мистців і робити періодичні висвітлення тих зафільмувань в названих країнах для скріплення національних почувань у молодших поколінь тамошніх поселенців, для збудження їхньої національної гордости тим, що наша культура не відстає, а то й перевищує те, що їм доводиться бачити посеред чужого оточення?

Подібних можливостей Рада для Справ Культури намітила чимало. Очевидно їхня реалізація при засобах, що про них була мова, залишається на неозначений час солодкою мрією і записом в протоколах багатьох засідань Президії.

Підготова широко закроєної реєстрації наших культуроводців у діяспорі має на меті, між іншим, готувати кадри читачів і кольпортерів проєктованого періодику, діяспоральної культурної хроніки, що мав би за завдання пов'язати всі континенти і країни наших поселень взаємним пізнанням культуротворців та їхніх мистецьких досягнень. Безумовно такий періодик став би значущим поштовхом до поглиблювання та досконалення творчих зусиль наших мистців, вияскравлювання національних питоменностей їхнього творива.

В переліку важливіших намічень РСК, вкінці треба згадати видання обширнішого курсу історії української культури, збірного твору, в опрацюванні фахівців поодиноких галузів культури, доведеної до наших днів. Декілька подібних творів, що появилися у вільному світі та що їх вже трудно подибати на книгарських полицях, зовсім недостатні своєю побіжністю й однобічністю для пізнання багатющої, динамічної, вітальної української духовости. Недостача такого твору дуже збуджує можливості пізнання української культури учнями шкіл українознавства, а в тім і цілим нашим культурним загалом, що мав так мало нагод станути віч-на-віч перед маєстатом українського духа на багатовічній історичній траєкторії...

А скільки ж то проблем невирішених, недоцінених у своїй важливості віднотувало правління Ради для Справ Культури, як пригадку своїм наслідникам зі „зміною варти", що наступить після другого СКВУ на постах відповідальних за нормалізацію і поглиблення культуротворчих процесів нашої діяспоральної спільноти!

Образотворча виставка Євгенії Мозгової в Денвері

Відома співачка і колишня прімадонна королівської опери в Білгороді, Югославія, Євгенія Мозгова влаштувала у своєму домі 19 серпня 1973 р. виставку олійних картин. У мисткині — різноманітність тематики: краєвиди, портрети, копії відомих картин і власні „фантазії", разом було виставлено 63 картин. На перше місце виступають портрети-лиця, до яких Є. Мозгова має нахил і талант. Портрет молодого хлопця „циган" — дуже оригінальний і гарний.

Вже з 6-го року життя почала цікавитись малярством, приглядаючись до малюнків батька і брата, які їздили до Криму і Кавказу малювати з природи. І тоді, від 6-го року життя почала вчитися під наглядом батька малювати звірят, птахів, метеликів. І хоча молоді роки присвятила вишколенні і вдосконаленні голосу, виступаючи в численних концертах, і як солістка в хорах, а опісля на сцені в операх, то замилування до малярства в неї не заникало, а значно пізніше набрало конкретних форм. Природні обов'язки матері, дружини й бабуні, еміґраційні заробіткові труднощі, несприятливі умовини, не дозволили їй скоріше розвинути вроджених малярських здібностей. Картин на виставці було 63, і виставку відвідало около 120 осіб. Сміливий крок влаштувати власну виставку, дав моральне і матеріяльне вдоволення, бо замовлено кілька портретів і продано кілька картин.

Пані Мозгова задумує і на майбутнє працювати над полотнами, вдосконалювати й поширювати природні здібності в малярстві. Як висловився покійний генерал И. Манзенко, побачивши її картини на виставці, влаштованій 75-им Відділом СУА в Денвері: „в п-і Мозгової є немов би стриманий, прихований розмах і талант".

Євгенія Мозгова малює кераміку і випалює на дереві.

Мирослав Кальба

Ню Йорк започаткував осінню кампанію...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

крайовими спортовими змаганнями й на тому тлі підмітив конечність постійного збільшування членів, бо члени є основою фінансової сили УНС і його служби нашій суспільності. Своє слово И. Лисогір закінчив закликом, щоб вся союзова громада великого Ню Йорку взяла участь в недалекій маніфестації в Ню Йорку в 40-річчя голоду на Україні та вислала своїх делеґатів на Другий СКВУ і склала на ці й інші національні цілі щедрі пожертви.

Заступниця головного предсідника пані Марія Душник, яка саме повернулася з міжнародного з'їзду в Відні, згадала що українські жінки всюди, а зокрема в УНС, виконують велику працю й допомагають УНС зростати. На перше місце в Окрузі вибилися секретарки відділів Соня Соколишин, Стаха Мілянич, Н. Басараб, Ірена Ткачук, проф. Надія Литвиненко. Вона підкреслила, що для найкращих жінок-орґанізаторок є призначені дві вартісні нагороди: Англомовна Енциклопедія Українознавства та грошева нагорода. В дальшому пані Душник поінформувала про продовжування збірки на пам'ятник Лесі Українці на Союзівці і закликала до співпраці місцеві Відділи.

Головний секретар д-р Ярослав Падох дав огляд орґанізаційної праці та її вислідів, як щодо цілого УНС, так щодо місцевої Округи. Вказуючи на її незадовільний стан, бо в цьому році ця Округа впала аж на четверте місце, хоч раніше займала чи боролася за перше місце, він вказав на ряд засобів і заходів для піднесення Округи та виконання її запланованої праці. Він вказував на мету цьогорічної кампанії, яка стоїть під знаком 80-річчя „Свободи" та під знаком недалекої конвенції, на яку мусимо прибути з духом оптимізму, який народжує похід вперед і ріст організації. Пояснивши засади передконвенційної кампанії, яка дає рівну шансу також малим Відділам здобути одну з чисельних надзвичайних і звичайних нагород, які призначено для цієї шостимісячної кампанії суму 10,000 дол., доповідач закликав приявних до збільшення активности і систематичности передумов успіху на кожному полі активности. Головний контролер Іван Винник здав справоздання із виконування своїх обов'язків, як контролер фінансів і діяльности УНС, ствердив задовільний стан у фінансовій ділянці і закликав до збірної праці для збільшення числа членів УНС. Зокрема подав плян відмічення 80-річчя „Свободи" великим балем в Ню Йорку пізною осінню. Обласний орґанізатор Василь Оріховський підмітив великі можливости орґанізаційної праці в Ню Йорку і околиці і закликав приявних користати з його постійної готовости допомогти їм в праці. В дискусії над доповідями взяли участь А. Копистянський, радник М. Шпитко, д-р В. Палідвор, Є. Манацький, І. Пригода, радник Б. Ластовецький і д-р О. Соколишин. Всі підмічували обставини праці для УНСоюзу і конечність її продовжувати та добитися повного успіху. Після цього представники Екзекутиви вручили нагороди першим переможцям в цьогорічній кампанії і здобувцям пам'яткових відзнак, виданих у 80-річчя „Свободи", а саме за придбання 25 або більше членів в цім році Іванові Пригоді та Василеві Оріховському — золоту відзнаку, а за придбання 10 до 24 членів дано срібну відзнаку Миколі Хоманчукові, д-рові Палідворові, Володимирові Квасові, управителеві „Союзівки", радн. Миколі Шпиткові, Андронікові Копистянському, пані Софії Соколишин і д-рові Ярославові Падохові. Обласний орґанізатор В. Оріховський закликав тих, які придбали срібну відзнаку, доповнити число здобутих членів до 25, щоб швидко здобути ще й відзнаку золоту. В часі зборів підкреслено, що всі особи й всі Відділи повинні подбати, щоб доповнити число своїх членів до того рівня, якого вимагає вибір одного чи більше делеґатів на недалеку конвенцію, та дав здобуття права на вибір делеґата, бо статут УНС вимагає від делегатів щоб вони активно допомогли в рості УНС. Секретар Відділу з Гемпстед А. Копистянський запросив приявних на свято 80-річчя „Свободи", яке влаштовує його Відділ в Гемпстед в неділю 28 вересня год. 4 по пол., а представники Відділу ч. 293 в Брукліні запросили приявних на бенкет з нагоди 50-річчя їх Відділу, який відбудеться 10-го листопада цього року. Подякою за прикладне ведення зборів д-рові В. Палідворові голова д-р І. Флис закінчив ці перші осінні союзові збори, висловлюючи надію, що, як в Ню Йорку, так у всіх інших Округах розвинеться повна життя та сповнена успіхами ця передконвенційна і ювілейна кампанія.

Під час свого традиційного недільного благословення паломників і туристів, Папа Павло VI в неділю, 16 вересня, висловив надію, що в Чилі не дійде до громадянської війни та закликав до згоди між ворогуючими прошарами чілійського суспільства.

СОНЯШНА ЕНЕРҐІЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ли повністю соняшні проміння і в той спосіб збільшили б багатократно видайність використання соняшної енергії. На основі їх обчислень 53 квадратні милі були б спроможні випродукувати мільйон мегаватів. Вони мають намір заінсталювати геліоцентралю свого помислу на пустині в Колорадо. Ця геліоцентраля — на їх думку — може постачати електричний струм та обслужити ним потреби 120 мільйонів людей.

Під теперішню пору діє декілька геліоцентраль, одна з яких устаткована на грецькім острові Нікирос на Егейськім морі; вона поганяє соняшною енергією 32 дестилятори морської води, що відсолюють її та постачають солодку воду для 700 мешканців цього острова.

В Австралії, Японії та Ізраїлю працює соняшною енергією біля 100,000 підгрівачів води. В загальному, у світі біля 10 мільйонів людей користується гарячою водою, „звареного" соняшними променями.

Але це тільки початок, бо соняшна енергія, яку людина має даром, відкриває перед людством ворота великих енергетичних можливостей, про які сьогодні можна читати тільки в повістях наукової фантастики.

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ — СПИСОК, Ч. 136

К. Степовий	Л. Дмитрів	І. Пацай
С. Задойко	І. Клим	О. Подубинський
Р. Тресньовський	З. Пиріг	В. Подубинський
Т. Росоляк	Г. Процюк	А. Кохановський
Д-р Р. Филипович	О. Ленська	С. Зедайко
М. Дзюбас	О. Ласевич	А. Зедайко
В. Прокіпюк	Г. Пирожинський	А. Зедайко
Н. Шлапак	С. Федюк	Ю. Де Стефано
М. Мартиненко	М. Осідач	Т. Турко
О. Мартиненко	М. Осідач	І. Бекейдж
М. Мацюк	А. Конотопський	Г. Макемул
В. Бойко	В. Сафрон	Л. Придаткевич
М. Турчин	А. Чопек	Ю. Гордієнко
А. Янощак	І. Галонзка	І. Лободич
І. Варна	М. Волюх	Н. Нагай
Д. Скордий	М. Волюх	Н. Починок
О. Акампора	М. Волюх	Т. Сушків
М. Паркінсон	М. Волюх	О. Сушків
О. Комар	М. Волюх	О. Сушків
І. Єдлінський	С. Деркач	А. Пашко
Д-р Р. Флюнт	Г. Лазуренко	І. Гніздовський
В. Грицик	І. Лазуренко	М. Волошин
Л. Онишкевич	Г. Лазуренко	І. Волошин
Л. Онишкевич	Н. Лазуренко	Р. Волошин
Л. Онишкевич	М. Стефанишин	Р. Волчук
Е. Піпчик	о. Е. Шараневич	Р. Волчук
Е. Піпчик	М. Захарко	С. Качуба
М. Ковальський	М. Габер	У. Каменецький
П. Пшик	Г. Бойко	М. Мельникович
А. Лукачин	М. Кошетур	
о. І. Нагаєвський	М. Дмитрів	

Сума проголошених чеків .... $ 385.80
Раніше проголошено .... $ 32,546.71

РАЗОМ .... $ 32,932.51

В глибокому смутку повідомляємо Рідних та Знайомих, що 19-го вересня 1973 р. в Трентоні, Н. Дж., по довгій і тяжкій недузі, на 79 році життя, відійшла у Вічність наша Дорога МАМА, БАБУСЯ і ПРАБАБУСЯ

св. п.
ЛЮДМИЛА ВЕРЕМІЄНКО

народжена 1896 р. на Чернігівщині, Україна.

ПАНАХИДА за спокій душі Спочилої буде відправлена в п'ятницю, 21-го вересня 1973 р. о 7-ій год. веч. в похоронному заведенні Кошика при 990 S. Broad St., Trenton, N. J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 22 вересня 1973 р. о 9-ій год. ранку в церкві св. Юрія Переможця в Трентоні при 331 Center St., а звідти на Український Православний Цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

ЛЕОНІД і МИКОЛА — сини
СОФІЯ і ТАМАРА — невістки
МАРІЯ, ЮРКО, КЕРОЛ, ЛЕСЯ і МИКОЛА — внуки
ХРИСТИНА і ПЕТРУСЬ — правнуки

З глибоким смутком повідомляємо Членів Церковного Хору св. Юра в Ню Йорку, що 13-го вересня 1973 року, ненадійно, відійшов у Вічність Член нашого Хору

бл. п.
МИКОЛА (КОЛЯ) ПРИПЛЕСЬ

ПОХОРОНИ відбулися в понеділок, 17-го вересня 1973 р. з церкви св. Юра в Ню Йорку, на Українськім Православнім Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Достойній Дружині і Родині, складаємо наші найщиріші співчуття.

Замість квітів на могилу Колі Приплеся, складаємо на будову церкви св. Юра в Ню Йорку 100.00 дол.

УПРАВА і ЧЛЕНИ ХОРУ СВ. ЮРА

УПРАВА НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА

у великому смутку повідомляє Членство і Прихильників Української Вільної Науки, що 17-го вересня 1973 р. відійшов у Вічність на 82-му році життя

Проф. Д-р
ОСКАР ГАЛЕЦЬКИЙ

дійсний член НТШ, визначний польський вчений-історик, Почесний Президент Польського Наукового Інституту Америки, б. професор Фордгем і Колюмбійського Університетів, автор численних наукових праць.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що в середу, 12-го вересня 1973 року, ненадійно, відійшов у Вічність наш Незабутній

ЧОЛОВІК, ТАТО, БРАТ і ДІДО

сл. п.
РОМАН ДІДУР

народжений 4-го травня 1898 року у Львові.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 15-го вересня 1973 р. в Торонті, Канада.

В глибокому смутку:

дружина — ЕВА
донька — АННА ГАВРИЛЮК з мужем д-ром ОРЕСТОМ
внуки — АНДРІЯННА, МАРКІЯН і БОРИСИК
брат — МИКОЛА
Ближча і дальша Родина в Канаді, ЗСА й Україні

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ
МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ
при співучасті
Відділів УККА у Бріджпорті, Конн., Брукліні, Н. Й., Гемстеді, Н. Й., Йонкерсі, Н. Й., Вишні, Н. Дж., Джерзі Ситі, Н. Дж., Елізабеті Н. Дж., Нюарку-Ірвінґтоні, Н Дж., Ню-Бронсвіку, Н. Дж., Пассейку, Н. Дж. та Трентоні, Н. Дж.
— влаштовує —

в неділю, 23-го вересня 1973 року
У 40-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ НА УКРАЇНІ В РОКАХ 1932-1933

ВСЕНАРОДНЮ ДЕМОНСТРАЦІЮ

проти народовбивства та всякого рода насильства Москви над українським народом, нищення Української Церкви, української культури та ограблювання України з її природних духових й матеріяльних цінностей.

В ПРОГРАМІ:

1) О год. 10-ій ранку: БОГОСЛУЖЕННЯ в усіх українських церквах Ню Йорку.
2) О год. 12:30 по пол.: Збірка на 47-ій вулиці на схід від 5-ої Евню.
3) О год. 1:15 по пол.: Маніфестаційний похід П'ятою евню до площі Вендшел в Центральному парку.
4) О год. 2:00 по пол.: ДЕМОНСТРАЦІЯ на площі Вендшел в Центральному парку. Промовці: сен. ДЖЕЙМС БОКЛИ, проф. Л. ДОБРЯНСЬКИЙ, проф І. ВОВЧУК, ред. Я. ГАЙВАС.
5) О год. 3:30 по пол.: Демонстраційний похід під Совєтську місію.

До участи запрошено Преосвященніших Владик та Високопреподобне й Всечесне Духовенство Українських Церков.

В поході і маніфестації візьме участь сумівська оркестра „БАТУРИН" з Торонта під керівництвом маестра В. КАРДАША".

Громадяни! Візьміть масову участь у цій демонстрації та покажіть, що нам не байдужою є доля наших братів та сестер на Рідних Землях та майбутнє нашої Батьківщини.

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА ЗАКЛИКАЄ
все Юнацтво, Старше Пластунство, Сеніорат та Пластприят
ДО НАЙЧИСЛЕННІШОЇ УЧАСТИ
У ВСЕНАРОДНІЙ ДЕМОНСТРАЦІЇ
В 40-РІЧЧЯ ГОЛОДУ В УКРАЇНІ
що відбудеться в неділю, 23-го вересня ц. р. в Ню Йорку

Збірка всіх Пластунів і Пластунок (в одностроях) та Членів Пластприяту о годині 12:30 при 47-ій вулиці і 5-ій Авеню.

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. інж. Юрія Левицького

зложили на НТШ в ЗСА:

по 25 долярів — Тов. „Самопоміч", Відділ УНС 437, Роман Купіль;
по 10 долярів — мгр. Роман Чорнобіль, Михайло Малинівський, п. Марія Крижанівська, інж. Мирослав Тицький, п-ство проф. Омелян і Марія Омецінські, п-ство інж. Петро і Марія Лещишин, інж. Ярослав Матковський, п-ство Роман і Дарія Типовницькі, Степан Яріш;
по 5 долярів — Богдан Хом'як, проф. Ірена Костишок, п. Марія Хомечук, Михайло Кулик, Євген Кулик, п. Олена Харамбура, Степан Грицелюк.

Разом 175 долярів.

Збірщик: Михайло Малинівський, Рочестер, Н. Й.

Почалася 28-ма сесія Об'єднаних Націй...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

лови еквадорської делегації в ОН Леопольда Бенітеса, якого обрано таємним голосуванням на президента Генеральної Асамблеї ОН. Л. Бенітес належить до груп;и відомих південноамериканських політичних діячів з досить виразною неґативною наставою до ЗСА. На форумі ОН він активний упродовж останніх дев'ятнадцяти років. Переймаючи ведення нарад Генеральної Асамблеї, Бенітес виголосив досить довгу промову, у якій з'ясував своє розуміння ролі і завдань ОН на сучасному етапі політичної ситуації у світі, виразно висловлюючися проти „політики сили" у міжнародних відносинах та за „інтеґрацію світової спільноти". За словами Бенітеса, Об'єднані Нації та їхні органи повинні виявити „динамізм", зокрема, коли йдеться про практичне пристосування резолюцій і деклярацій ОН. У своєму слові Бенітес дуже позитивно і тепло згадав загиблого чілійського президента С. Альєнде, як „людину, яка любила свій народ і боронила своїх ідеалів своєю кров'ю й життям".

Прийняття нових членів ОН

Засадничо, прийняття в члени ОН двох німецьких держав і Багами мало бути тільки формальністю. Все таки, ця формальність натрапила на трудноці у зв'язку з становищем делеґації Ізраїлю, яка опротестувала прийняття до ОН Німецької Демократичної Республіки. Виступаючи по цьому питанню на сесії, ізраїльський амбасадор Йозеф Текоаг підняв ряд закидів проти Східньої Німеччини, обвинувачуючи східньо-німецький уряд в небажанні дати належне відшкодування за жертви, що їх принесли жиди за час панування Гітлера в Німеччині, а також у тому, що Східня Німеччина дає активну підтримку арабам у їхній боротьбі з Ізраїлем. Підтримуючи прийняття в члени ОН Західньої Німеччини, ізраїльська делеґація „зареєструвала формально свою опозицію проти допущення Німецької Демократичної Республіки".

Дискусія з цього приводу не мала фактично впливу на остаточний вислід, а була подумана тільки як своєрідна „демонстрація". Генеральна Асамблея ОН прийняла в члени обидві німецькі держави і Багаму, збільшуючи таким чином число членів ОН до 133 і наближаючи цю організацію до справді універсального ідеалу.

„Старший брат" і „молодші брати" в ОН

На цій Генеральній Асамблеї є, очевидно, присутні делеґації також СССР, Української ССР та Білоруської ССР. Совєтську делеґацію очолює Я. Малік, а Українську ССР — Володимир Н. Мартиненко. Заповіджений є приїзд совєтського міністра закордонних справ СССР А. Ґромика, міністра закордонних справ Української ССР Г. Г. Шевеля та міністра закордонних справ Білоруської ССР А. Е. Ґуріновича.

В перший день нарад, коли відбувалося таємне голосування на президента Генеральної Асамблеї ОН, трапилася подія, яка продемонструвала підлегле відношення „молодшого брата" — Української ССР до „старшого брата" — совєтської делеґації з Москви. До голосування викликувано представників делеґацій держав за абеткою. Припадок хоче, що Українська ССР є у списку якраз перед СССР за латинською абеткою (Ukrainian SSR, Union of Soviet Socialist Republics). Викликаний український делеґат, підійшовши до виборчої урни, не вкинув за своєю чергою свого балота, а виждав, заки підійде представник совєтської делеґації, яку викликано зараз після делеґації Української ССР, пропустив його, щоб уможливити совєтському делеґатові першому кинути балот в урну. Щойно після того, як совєтський делеґат відійшов, делеґат Української ССР віддав голос. Як видно, навіть на форумі ОН поза кордонами СССР, зобов'язує при кожній нагоді „пошанівок" для „старшого брата". Цей, здавалося б, незначний фраґмент, має чималу вимову і демонструє підлеглу позицію нібито суверенної Української ССР з нібито незалежним представництвом при ОН.

Світличка 83-го Відділу СУА в Ню Йорку

Непомітно літо замінилося в осінь і тисячі розсміяної, обсмаленої соняшними вітрами дітвори повернулися з вакаційного дозвілля до школи. У вільні від науки хвилини наші школярі заповняють залі молодечих організацій, курсів українознавства, спішать на лекції музики чи балету. Заохота до всієї цієї активности виходить в першу чергу від батьків, які хочуть виховати дітей не тільки на вартісних одиниць, але також і на вартісних українців. Першим кроком у здійсненні цієї мети — це українська світличка, де від трьох років життя дитина має нагоду перебувати у гурті ровесників та на приступному їй поземі розвивати здібності, зацікавлення та любов до рідного.

83-ий Відділ СУА в Ню Йорку від 1971-го року опікується світличкою, яку провадить Євгенія Вацик у приміщенні чепурної кляси передшкілля школи св. Юра. Кляса має свій вихід на простору терасу, де в теплу пору діти можуть гратися у повній безпеці від вуличного руху. Отці Василіяни, розуміючи потребу світлички у вихованні дітей, відступають це приміщення за мінімальною винагородою. Мартуся Вацик, молоденька юначка 30-го пластового куреня, допомагає матері у переведенні занять. Діти кожночасно є під опікою і тому п-і Вацик може поцікавитися кожною дитиною зокрема. Світличка вже здобула собі добре ім'я і в минулому навчальному році зареєструвала 26 дітей.

Пані Вацик, членка 1-го Відділу СУА, завжди опрацьовує на підставі виховного правильника Централі СУА, цікаву програму для вихованків. Учителька присвячує багато уваги ручним роботам, бо саме в цей спосіб мала дитина може себе найкраще проявити. В минулому році діти залюбки виготовляли оригінальні снігові баби, Вертеп з паперу та різні звірята з картоплин і протичок. Діти також садили зернятка у прозорих коробочках, і опісля доглядаючи їх, спостерігали розвій рослин. Щорічно світличка підготовляє свої свята, як також бере участь у більших виступах.

Замітними, минулого року, були відвідини св. Миколая у світличці, участь дітей у Вертепі на Ялинці 83-го Відділу та багата програма, яку на запрошення 1-го Відділу світличка підготовила на Свято Матері того ж Відділу. Разом з дітьми інших садочків діти вітали Верховного Архиєпископа на летовищі Ля Ґвардія, кидаючи в його стіп квіти. червні відбулося урочисте закінчення навчання, на якому учасники одержали старанно виготовлені пам'яткові дипломи.

Допоміжним фактором у провадженні світлички є співпраця між учителькою, опікункою світлички з рамени Відділу, Мартою Данилюк, та Батьківським комітетом, який в минулому році очолювали Дарія Мінцінська і Оксана Стусик. Завдяки цій співпраці світличка набула чимало добірних книжечок, іграшок, патефон та органи, з яких діти кожночасно користають. Пані Данилюк склала монтажі з нагоди Ялинки і Свята Матері, а п-і Стусик виконувала декорації, строї на Свято Матері та дипломи.

Світличка знову зачне 15-го вересня навчання. 83-ий Відділ сподівається, що цього року, як і в минулому, діти багато скористають зі своїх спільних гор і зайнять і на майбутнє винесуть з них не тільки гарний спомин, але — бажання записатися до рідної школи, до своїх організацій.

К. Ч.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТЕПАН СУКМАНОВСЬКИЙ — член УНС Відд. 325 Т-ва Запор. Січ в Брукліні, Н. Й., помер 25 серпня 1973 р. на 61 р. ж. Нар. в Брукліні, Н. Й. і став членом УНС 1941 р. Полишив у смутку дружину Марію, дочку Степанію, брата, 2 сестри. Похорон відбувся 28 серпня ц. р. на цвинтарі св. Івана в Мідле Вілладже, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Ціопа, секр.

ГЕЛЕНА РУДНИЦЬКА, членка УНС Відд. 204 ім. о. А. Гончаренка в Ню Йорку, Н. Й. померла 2 червня 1973 р. на 74 р. ж. Нар. в с. Замочок, пов. Жовква і стала членкою УНС в 1939 р. Полишила в смутку дочку Катерину і сина Івана.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ТЕОДОР БЕЗУШКО, член УНС Відд. 70 Т-ва Укр. Поступовий Клюб в Джерзі Сіті, Н. Дж., помер 18 серпня 1973 р. на 83 р. ж. Став членом УНС 1923 р. Полишив у смутку 2 дочки: Дороту і Любов, 4 внуків. Похорон відбувся в серпні ц. р. на цвинтарі Дж. Вашингтон Меморіял Парк, Парамус, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Жук. секр.

ДАНИЛО ВАСИЛЬ, член УН-Союзу Відд. 370 в Ню Гейвен, Конн. помер 4 вересня 1973 р. на 66 р. ж. Нар. в с. Горішній, пов. Турка. Залишив у смутку дружину Любу, 2 братів, сестру і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св Лаврентія.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Гіна, секр.

ТИЧКАН ЯРОСЛАВ — член УНС Відд. 153 Т-ва ім. Л. Мишуги у Філядельфії, Па., помер 25 серпня 1973 р. на 52 р. ж. Нар. в Дрогобичі, Україна і став членом УНС в 1962 р. Полишив у смутку дружину Ірену, дочку Оксану, сина Ореста, батьків в Україні. Похорон відбувся 1 вересня ц. р. на цвинтарі св. Марії на Факс Чейзі, Філядельфія, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Скіра, секр.

ПЕТРО ЛЮБЧИК, член УНС Відд. 296 Б-ва св. Михаїла в Ню Кенсінґтон, Па., помер 17 серпня 1973 р. на 89 р. ж. Став членом УНС в 1933 р. Полишив у смутку: Марію, Ольгу, Іванну, Степана і Волтира та 8 внуків і 5 правнуків. Похорон відбувся на цвинтарі Юніон в Арнолд, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ АНТІШ, член УНС Відд. 362 Т-ва Просвіта в Бристоль, Па., помер 23 серпня 1973 р. на 77 р. ж. Нар. в Ярославському пов. і став членом УНС в 1934 р. Полишив у смутку дружину Анну, доньки: Марію і Катерину. Похорон відбувся 27-го серпня ц. р. на цвинтарі в Ленгорні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО КЛЮЧКА, член УНС Відд. 331 Т-ва ім. От. Мельничука в Міллвіллі, Н. Дж., помер 25 серпня 1973 р. на 82 р. ж. Полишив у смутку 3 синів: Вільяма, Степана і Волтера, доньку Марію, 7 внуків і 4 правнуків. Похорон відбувся 27 серпня ц. р. на цвинтарі св. Миколая, в Міллвіллі, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

И. С. Романюк, секр.

Інж. РОМАН В. БАРАНСЬКИЙ, член УНС Відд. 287 Т-ва Сини України в Джерзі Сіті, Н. Дж., помер 20 серпня 1973 р. на 63 р. ж. Нар. в Нортгемтоні, Па., і став членом УНС в 1950 р. Полишив у смутку дружину Лідію, сина Любомира, доньку Христину, 2 внуків, сестру, 2 братів і родину. Похорон відбувся на Укр. Правосл. Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

О. Стецура, секр.

КОНСТАНТИН ПИШКУЛА — член УНС Відд. 45 Т-ва Любов у Філядельфії, Па., помер 30 серпня 1973 р. на 79 р. ж. Нар. в с. Копичинці, Україна і став членом УНС в 1915 р. Полишив у смутку дружину Євдокію, дочку Віру, 2 внуків і брата. Похорон відбувся 4 вересня ц. р. на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Філядельфія, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ТАРНАВСЬКИЙ ЯРОСЛАВ, член УНС Відд. 352 Б-ва св. Арх. Михаїла в Честері, Па. помер 26 серпня 1973 р. на 50 р. ж. Нар. в с. Дорожові, пов. Самбір і став членом УНС в 1951 р. Полишив у смутку дружину Марію, дочок: Наталію, Олю та Галю і внучку. Похорон відбувся 29 серпня ц. р. на цвинтарі Lawn Croft, Linwood, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР ГРЕХ, член УНС Відд. 117 в Ню Йорку, Н. Й., помер 26 серпня 1973 р. на 51 р. ж. Нар. в с. Медуш, Україна. Полишив у смутку дружину Тессі, сина Алекса. Похорон відбувся 29 серпня ц. р. на цвинтарі Maple Grove, New York City.

Вічна Йому Пам'ять!

Анна Васараб, секр.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ РІДНОЇ МОВИ, МОЛИТВИ И ПІСНІ. ПОШЛІТЬ ЇЇ ТУДИ!

ТАРЗАН, Ч. 6996. Каану приходить на рятунок

Ці бідні люди виснажені гарячкою. — Вони навіть не зможуть натішитися моєю стратою...

Ого... Ось один фанатик, який має досить сили, щоб вбити мене перед запляновaним часом!

Каану!!

Здоров, Тарзане! Тепер моя черга врятувати тобі життя!!